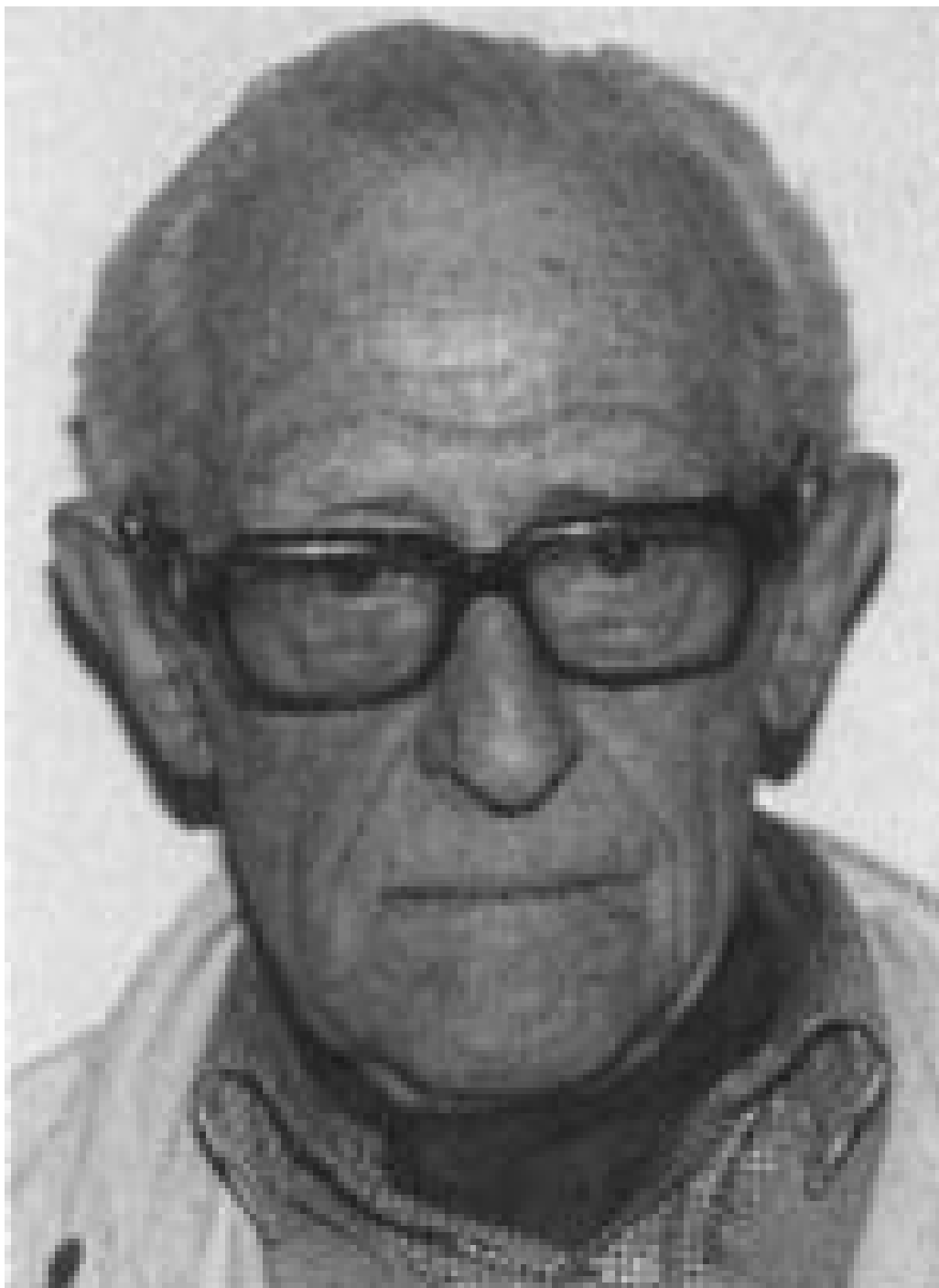

Minneord

OSS IMELLOM

Tidligere overlege, professor dr.med. og psykoanalytiker Finn Askevold døde 29.8. 2003, 86 år gammel.

Etter avsluttet medisinsk studium i Oslo i 1946 ble han godkjent spesialist i psykiatri i 1952, psykoanalytiker i 1968 og godkjent veileder i psykoterapi i 1970.

Finn Askevold var spesiallege i psykiatri ved Rikshospitalet fra 1959. Fra 1971 bygde han opp psykosomatisk avdeling og ledet den frem til han som professor gikk av med pensjon i 1987. Hans doktorarbeid i 1980 omhandlet anorexia nervosa. Blant hans over 100 publikasjoner fremstår arbeidet med krigsseilerne og mulige hjerneorganiske forandringer etter ekstremt psykologisk stress som banebrytende. For sitt arbeid for krigsseilerne mottok han Krigsinvalideforbundets hedersplakett og Konvoyby-plaketten. Han ble tildelt

professor Skjelderups gullmedalje i 1968, og hadde flere sentrale verv både nasjonalt og internasjonalt. Han var formann i Norsk psykoanalytisk forening 1968 – 71 og 1978 – 80.

Finn Askevold fremstod på mange måter som en formell mann, opptatt av former og korrekthet. Samtidig hadde han en direkte stil, en barsk, sleivete humor og var uvøren i klesveien. Midt oppe i dette var han både blyg og sjenert, med et utall av historier og anekdoter. Gjennom hans mangfold, fargerikdom og vitalitet var det lett å fornemme sider som representerte grunnleggende holdninger hos ham.

Han var vennlig og velmenende. Det krever et romslig, forsonet indre rom for å være utilslørt direkte om sårbare emner. Dette hadde han utviklet til en del av sin personlige og terapeutiske stil, som ikke minst kom hans pasienter til gode.

Det var lett å spørre Finn Askevold. Han viste glede over å bli spurt og hadde en genuin interesse og imøtekommenhet. Han var ytterst lojal og beredt til å yte overfor sine pasienter. Det gjaldt fremfor alt krigsseilerne og anoreksipasientene. Han var levende interessert i deres utvikling og klarte å bære de mange skuffelser som uvegerlig følger med behandling av langvarige lidelser.

Langt inn i sin pensjonisttilværelse var han opptatt av sitt fag. Da han selv ikke lenger kunne være aktiv, bidrog han til at kommende generasjoner kunne få muligheten. I 1997 opprettet han Ellen-Margrethes og Finn Askevolds legat med det formål å fremme forskning innen psykoanalytisk/psykosomatisk medisin.

Hans mange faglige bidrag, som all viten, har i større sammenheng et forgjengelig preg over seg. Ny viten kommer til. Det er etter hvert vanskelig å øyne de viktige opprinnelige bidrag. Det er livets og «vitenskapelige sannheters» gang.

Det som imidlertid vil holdes levende, er noen av de holdninger som preget Finn Askevold. Hans respekt og ærbødighet for erfaringsbasert kunnskap og forskning, hans vitalitet og hans betingelsesløse beredskap og raushet i møte med den andre – det være seg som pasient, kollega eller venn.

Inge B. Refnin

Publisert: 20. november 2003. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 7. februar 2026.